

Μία αλυσίδα για να γνωρίσεις τα πολύ πολύ μακρινά χρόνια

ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΘΕΟΙ

Κείμενο: **Μαρίζα Ντεκάστρο**
Παιδαγωγός

Η θεά Γη και τα παιδιά της

Κάποιοι έλεγαν ότι πρώτη θεά απ' όλους τους θεούς ήταν η Γαία, δηλαδή η θεά Γη, η μητέρα των πάντων.

Στην αρχή του κόσμου, σ' εκείνη τη μακρινή εποχή, η Γη περιπλανιόταν μαζί με το γιο της τον Ουρανό στο Χάος... Εκείνος για να την ευχαριστήσει της έριξε πλούσια και γόνιμη βροχή σε κάθε σχισμή, σε κάθε λακκούβα και κάθε κοιλότητα που υπήρχε πάνω της...

Οι ποταμοί και τα ρυάκια κύλησαν, οι λίμνες και οι θάλασσες γέμισαν νερό. Η Μητέρα Γη ήταν ετοιμή πια να γεννήσει τα πρώτα της παιδιά. Έκανε τα λουλούδια και τα δέντρα, τα πουλιά, τα ζώα, τα ψάρια, ό,τι ταίριαζε με τον κόσμο. Αργότερα γέννησε πλάσματα παράξενα, τους Κύκλωπες, τους Εκατόγχειρες, τις Τίτανίδες και τους Τίτανες που είχαν για αρχηγό τον Κρόνο.

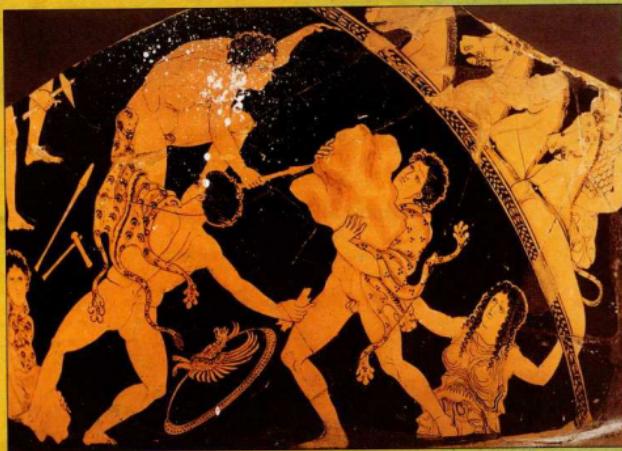
Η Μητέρα Γη ομόρφυνε όμως περισσότερο όταν έδωσε τον τελευταίο, τον πιο πολύτιμο καρπό της, το γένος των ανθρώπων! Ο μεγάλος γιος, ο Κρόνος φρόντιζε τους πρώτους ανθρώπους που ζούσαν απόλυτα ευτυχίσμενοι και χαρούμενοι. Ούτε γερνούσαν, ούτε αρρώσταιαν. Δεν κουράζονταν δουλεύοντας για την τροφή τους. Όλα όσα χρειάζονταν -καρπούς και

μέλι που έρεε από τα δέντρα, γάλα-τους τα πρόσφερε απλόχερα η μητέρα τους η Γη.

Πέρασαν τα χρόνια και το χρυσό γέ-νος των ανθρώπων, όπως ονομάστηκε από τους αρχαίους Έλληνες, δεν υπάρχει πια. Έλεγαν ότι το πνεύμα τους τριγύριζε ανάμεσα στις επόμενες γενιές για να θυμίζει εκείνη τη χρυσή εποχή όπου όλοι ζούσαν αρμονικά και πλούσια.

1. Η θεά Γη όπως τη φαντάζονταν οι αρχαίοι Έλληνες.

2. Η Μητέρα Γη και κάποια από τα παιδιά της.

Τα παιδιά τους, το αστημένιο γένος, έμαθαν να καλλιεργούν τη γη και να φτιάχνουν ψωμί. Ήταν όμως άμυαλοι. Δεν σέβονταν τις εντολές των θεών και ο Δίας τους έστειλε στον Άδη.

Ύστερα από καιρό άνθρωποι έξινοι, άξιοι τεχνίτες που ήξεραν τα μυστικά των μετάλλων, φάνηκαν πάνω στη γη. Με το χαλκό κατασκεύασαν εργαλεία για να κάνουν τη ζωή τους πιο εύκολη και όπλα για το κυνήγι. Γρήγορα έστρεψαν όμως τα όπλα ο ένας εναντίον του άλλου. Πόλεμοι έσπιασαν παντού σκορπίζοντας το φόβο και τον πόνο ανάμεσα στους ανθρώπους... Το χάλκινο γένος χάθηκε...

Τα παιδιά που γεννήθηκαν μετά από αυτό ήταν γενναία. Έφτιαξαν πόλεις, έκαναν εμπόριο, πολέμησαν για το δίκαιο. Ήταν η εποχή εκείνων που πολέμησαν στην Τροία, ήταν οι Αργοναύτες που έφτασαν μέχρι την Κολχίδα, ήταν όλοι εκείνοι οι δοξασμένοι ήρωες που για τα κατορθώματά τους διαβάζουμε στα βιβλία.

Στην τελευταία της γέννησης τους προπροπαπούδες μας. Ήταν οι άνθρωποι του σιδερένιου γένους. Ήξεραν καλά πώς να επεξεργάζονται τα μετάλλα, έμαθαν να γράφουν, καλλιέργησαν τις τέχνες, ασχολήθηκαν με την επιστήμη. Με τις γνώσεις τους πρόσπαθησαν να κάνουν τη ζωή τους καλύτερη και να τα βγάλουν πέρα με τις δυσκολίες που ολοένα πλήθιναν στον περίπλοκο κόσμο που είχαν δημιουρ-

γήσει. Η ζωή ήταν ένας αγώνας και οι άνθρωποι κοπίαζαν πολύ για να αποκτήσουν τα αγαθά που η Μητέρα Γη δεν τους μοίραζε πια απλόχερα.

Ο κόσμος τους έμοιαζε αρκετά με το δικό μας!

3. Δύο από τα παιδιά της Γης, η Τιτανίδα Ρέα και ο Κρόνος.